

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Milady Haplové v právní věci žalobce **J. C.**, zastoupeného JUDr. Danou Svatoňovou, advokátkou se sídlem Bělehradská 542, 530 09 Pardubice, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 8. 4. 2004, č. j. 54 Cad 113/2003 – 22,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené zástupkyni stěžovatele advokátce JUDr. Daně Svatoňové **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 325 Kč, která jí bude vyplacena do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Nejvyššího správního soudu. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen stěžovatel) usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ze dne 8. 4. 2004, kterým bylo po zpětvzetí žaloby stěžovatelem podle ust. § 47 písm. a) soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 14. 10. 2003. Rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost stěžovatele o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zák. č. 155/1995 Sb.

V podané kasační stížnosti stěžovatel namítal, že k zastavení řízení došlo v důsledku naléhání soudu, resp. že vzal žalobu zpět na doporučení soudu. O meritu věci nebylo vůbec jednáno ani rozhodováno. Názor žalobce na rozhodnutí napadené žalobou se nezměnil a teprve nyní si uvědomuje dosah celé záležitosti. Není pravdou, že vzal žalobu zpět s odkazem na závěr posudku PK MPSV ČR v Hradci Králové ze dne 19. 2. 2004, protože s tímto posudkem nadále hluboce nesouhlasí. To prohlásil i před soudem, nicméně na jeho přednes nebylo reagováno. V další části kasační stížnosti pak stěžovatel důvody svého nesouhlasu s cit. posudkem blíže rozvedl. Závěrem navrhl, aby bylo napadené usnesení zrušeno, v řízení pokračováno a jeho zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti zjištěny skutečnými odborníky.

Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že jednání ve věci se u soudu zúčastnila pověřená pracovnice. Proběhlo standardním způsobem, v průběhu dokazování byl podrobně rozebrán posudek PK MPSV v Hradci Králové ze dne 19. 2. 2004 a žalobce dostal možnost uplatnit veškeré své námitky. Nakonec konstatoval, že chápe současnou právní úpravu, která vyžaduje pokles soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 % a vzal žalobu zpět. V průběhu řízení na něj nebyl činěn žádný nátlak. Soud postupoval podle platných právních norem, žalobci byly objasněny důsledky jeho projevu vůle, včetně poučení o kasační stížnosti.

Z protokolu o jednání ze dne 8. 4. 2004 uloženého v soudním spisu Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice Nejvyšší správní soud zjistil, že před zahájením jednání byli oba účastníci poučeni podle ust. § 8 odst. 5 s. ř. s., námitku podjatosti žádný z nich neuplatnil. Po provedení důkazů se stěžovatel vyjádřil i k závěrům posudku PK MPSV v Hradci Králové ze dne 19. 2. 2004. Stěžovatel předeslal, že si je vědom, že nárok na plný invalidní důchod je podmíněn poklesem soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 % a poté prohlásil, že žalobu bere v plném rozsahu zpět. Stěžovatel pak požádal soud o protokolaci sdělení, jež mu adresoval předseda posudkové komise MUDr. M., „že na to, aby mohl mít plný invalidní důchod, by nesměl mít nohy nebo by se musel plazit po zemi“. Následně soud bez přestávky vyhlásil usnesení, že se řízení o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 14. 10. 2003 zastavuje a žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice podle ust. § 109 odst. 2 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti, neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti a posléze dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ust. § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět, šlo-li však o společný návrh více osob, vezme předseda senátu toliko zpětvzetí návrhu jedním z návrhovatelů usnesením na vědomí.

Stěžovatel v námitkách tvrdí, že úkon zpětvzetí žaloby nebyl při jednání Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice učiněn svobodně a krajský soud proto neměl zákonný důvod pro zastavení řízení. Nejvyšší správní soud však názor stěžovatele nesdílí. Stěžovatel své tvrzení o naléhání či doporučení soudu vzít žalobu zpět nedoložil a neuvedl žádné důkazy, které by tomu nasvědčovaly. Jediným důkazem ve věci je protokol o jednání soudu ze dne 8. 4. 2004, který neobsahuje nic, co by jeho tvrzení prokazovalo. Stěžovatel byl předepsaným způsobem poučen a po provedení důkazů vyžádaných v rámci přípravy jednání,

včetně posudku PK MPSV ČR pracoviště Hradec Králové z 19. 2. 2004 prohlásil, že žalobu bere v plném rozsahu zpět s vědomím, že nárok na plný invalidní důchod je podmíněn poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %. Krajský soud splnil všechny procesní povinnosti a nepřípustný nátlak není doložen. O korektním postupu krajského soudu svědčí ostatně i skutečnost, že přesně zaprotokoloval i námitky stěžovatele proti výroku předsedy PK MPSV ČR. Nejvyšší správní soud považuje zpětvzetí žaloby učiněné stěžovatelem za úkon svobodný, vážný, určitý a srozumitelný, dostatečně odůvodňující přijetí usnesení o zastavení řízení.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že napadené usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice je v souladu se zákonem a kasační stížnost zamítl podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s.

Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona, žalovaný správní orgán nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona. Soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1, 2 ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.). Hotové výdaje a odměnu za zastupování soudu ustanovenému zástupci stěžovatele platí stát (§ 35 odst. 7 ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci náleží v souladu s § 11 písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb. o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) odměna za jeden úkon právní služby učiněný v řízení o kasační stížnosti, tj. převzetí a příprava zastoupení ve výši 250 Kč a náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 75 Kč za jeden úkon právní služby podle § 13 odst. 3 vyhl., celkem 325 Kč. Uvedená částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 7. prosince 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

